

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123361065
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123361065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 66 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 29.01.2024 č. k. 46C/66/2023-68, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného (ďalej len ako „žalovaný“ - podľa pravidiel skloňovania prídavných mien v príslušnom ženskom rode) povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 66,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 66,- Eur od 8.3.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 21.10.2022 došlo v Kysuckom Novom Meste k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Fiat FREEMONT, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. V dôsledku škody na motorovom vozidle si „žalovaný“ (správne má byť „poškodený“ – poznámka odvolacieho súdu) prenajal zmluvou o nájme č. 20/2023 zo dňa 9.1.2023 motorové vozidlo zn. Toyota C- HR Hybrid, AT u žalobcu. Doba nájmu bola uvedená od 9.1.2023 do 24.1.2023, denné nájomné v sume 77,- Eur, zmluvné nájomné 66,- Eur a poplatok za pristavenie v sume 30,- Eur. Žalobca vyúčtoval poškodenému za uvedenú dobu nájmu nájomné vo výške 1.086,- Eur za 16 dní nájmu vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, a to faktúrou zo dňa 24.1.2023, č. faktúry: 0832023 splatnej dňa 8.2.2023.

Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, a to titulom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.1.2023. V dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.1.2023 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 25.1.2023. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 25.1.2023 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 1.,086,- Eur voči žalovanej, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplátne za odplatu vo výške 1.086,- Eur,

ktorá zodpovedá faktúre č. 0832023. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú.

Pasívna legitímácia žalovanej je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že škodca - vinník dopravnej nehody bol v rozhodnom čase poistený u žalovanej.

Zároveň nebolo sporné, že poškodený mal prenajaté vozidlo na základe zmluvy o nájme zo dňa 9.1.2023 na dobu 16 dní, t.j. od 9.1.2023 do 24.1.2023, za ktorú mu žalobca vyúčtoval nájomné a poplatok za prevzatie a pristavenie vozidla (v sume 30,- Eur) v celkovej sume 1.086,- Eur.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané tieto skutočnosti: Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 25.1.2023 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájomného v sume 1.086,- Eur, pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Žalovaná listom zo dňa 21.2.2023 oznámila žalobcovi, že dňa 20.2.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti a zároveň mu poskytuje poistné plnenie v sume 1.020,- Eur, pričom poistné plnenie krátila o jeden pracovný deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. Priznaný nájom bol za dobu od 9.1.2023 do 23.1.2023. Z detailu platby vyplýva, že dňa 23.2.2023 bola žalobcovi vyplatená suma 1.020,-Eur. Na základe týchto skutočností mal za preukázané, že k oznámeniu o ukončení prešetrovania poistnej udalosti došlo v zákonnej lehote, t.j. do 3 mesiacov od poistnej udalosti, čím je splnená povinnosť žalovaného vyplývajúca z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaná v tomto liste oznamuje, že mu nepriznala 1 deň doby nájmu od 9.1.2023 do 23.1.2023. Žalovaná odôvodnila krátenie doby nájmu účelnosťou a skutočnosťou, že auto si mohol poškodený prevziať už 23.1.2023 (najbližší pracovný deň po vystavení faktúry autoservisom).

Podľa faktúry č. 22300060 vystavenej na meno poškodeného dňa 20.1.2023 (splatnej 3.2.2023) bola suma opravy poškodeného vozidla v hodnote 3.477,92 Eur.

Z potvrdenia autoservisu zo dňa 16.2.2023, ktorý realizoval opravu vozidla poškodeného (Auto Becchi), vyplynulo, že vozidlo poškodeného bolo v dôsledku poistnej udalosti č. 9571235779 (totožné ako na oznámení o poistnom plnení) prevzaté do autoservisu dňa 9.1.2023 a odovzdané po doručení krycieho listu poisťovne – žalovanej dňa 24.1.2023.

Z potvrdení autoservisov (ALTERIA MOTOR, s.r.o., FINAL - CD, MD - Bavaria Žilina, s.r.o.) vyplýva, že v deň vystavenia faktúry je táto automaticky odoslaná poisťovne, ktorá je povinná v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. za vinníka zaplatiť. V prípade, že je poisťovňa zmluvným partnerom autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list.

Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu vozidla.

Vo vzťahu k obrane žalovanej konštatoval, že v prejednávanej veci žalovaná netvrdila a nepreukázala na základe akých skutočností došlo k vystaveniu krycieho listu až dňa 24.1.2023. Žalovaná nenamietala tvrdenie autoservisu a žalobcu, že krycí list bol vystavený dňa 24.1.2023. Uvedené skutočnosti vyplývajú výlučne z čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 25.1.2023, v ktorom uvádza, že vozidlo bolo v autoservise 16 dní až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Rovnako túto skutočnosť potvrdzuje potvrdenie autoservisu zo dňa 16.2.2023, že vozidlo bolo v tomto čase v servise a poškodenému bolo odovzdané 24.1.2023, t.j. v deň doručenia krycieho listu žalovanou poisťovňou.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že poškodený mal vozidlo v nájme 16 dní opodstatnene, t.j. od 9.1.2023 do 23.1.2023 (správne má byť 24.1.2023 – poznámka odvolacieho súdu), a preto žalovaná bola povinná zaplatiť náklady nájmu za 16 dní a nie za 15 dní, ako si ona sama určila. Pokiaľ žalovaná poukazovala na povinnosť nahradiť náklady len v rozsahu vynaložené nutne a účelne za nájom vozidla, ktoré zodpovedá poškodenému vozidlu a výška škody má byť stanovená vzhľadom na obvyklé ceny obdobných vozidiel, poukázal na to, že nemožno právne vety z judikovaných rozhodnutí vytrhávať z kontextu a automaticky aplikovať na všetky prípady bez zohľadnenia ďalších skutočností. Je nepochybné, že žalovaná v rámci povinne zmluvného poistenia je povinná nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovanej. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené.

Konštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo. Zároveň nemožno požadovať od poškodeného (a ani z bežnej

praxe autoservisov takýto postup nevyplýva), aby najprv uhradil opravu poškodeného vozidla priamo sám poškodený a tiež, aby mal sumu opravy aj k dispozícii, o to viac ak ide o rozsiahlejšiu škodu (v prejednávanej veci bola cena opravy vozidla vo výške 3.477,-Eur). Škodu uhrádza poisťovňa v zmysle príslušných právnych predpisov a uplatneného nároku.

Pri posudzovaní žalobného nároku vychádzal aj z preukázaných tvrdení žalobcu, ktorý bol v zmluvnom vzťahu s poškodeným ako prenajímateľ náhradného vozidla, prehlásil, že vo svojej podnikateľskej činnosti sa venuje odlišnej činnosti ako bežné autopožičovne, nakoľko poskytuje náhradné vozidlá tým, ktorých vozidlá sú poškodené v dôsledku dopravnej nehody a k tomu im zabezpečuje všetku potrebnú administratívu. Teda nejde o bežné autopožičovne, v ktorých si klienti zapožičajú vozidlo na vopred známe obdobie a pri dlhšom období je možné vopred poskytnúť zľavu a pod. V danom prípade žalobca poskytne - prenajme náhradné vozidlo na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a pod.

Je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané.

Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca oznámil dňa 27.1.2023 uplatnenie nároku zo škodovej udalosti, žalovaný oznámil žalobcovi dňa 21.2.2023, že dňa 20.2.2023 ukončil šetrenie škodovej udalosti a dňa 23.2.2023 poskytol poistné plnenie. V zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je povinný uhradiť aj úroky z omeškania. Do omeškania sa žalovaný dostal uplynutím 15-dňovej lehoty na poskytnutie plnenia, ktorá plynie od skončenia šetrenia poistnej udalosti (od 20.2.2023 do 7.3.2023). Nasledujúcim dňom (8.3.2023) sa preukázateľne žalovaný dostal do omeškania, a tak mu súd priznal nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy tak, ako žiadal žalobca.

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania. Podanie odvolania odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Sumarizujúc zistený skutkový stav uviedla, že vo vzťahu k nároku na zapožičanie náhradného vozidla zaujala svoj postoj aj Národná banka Slovenska (ďalej len „NBS“) v Odpovedi a poskytnutí informácií zo dňa 11.03.2019, v ktorej okrem iného uvádza, že: „Výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom Národná banka Slovenska zastáva právny názor, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov. Vychádzajúc z uvedeného má podľa Národnej banky Slovenska poškodený nárok na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla po splnení nevyhnutnosti a účelnosti zapožičania, a to iba v primeranom rozsahu v súvislosti s kategóriou zapožičaného náhradného vozidla, s cenou zapožičania náhradného vozidla a iba po primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla.“

Dôvodné je zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. v tomto prípade do 20.1.2023, v deň, ktorý je uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Zapožičanie náhradného motorového vozidla však priznala až do 23.1.2023, nakoľko deň 20.1.2023 pripadol na piatok. Preto bola ochotná akceptovať vrátenie náhradného motorového vozidla v pondelok. Nemôže byť však na jej ťarchu, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo až v utorok 24.1.2023. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 20.1.2023 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca nepreukázal). To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu z jej strany, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov (a následne čakať na jej preplatenie) bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na jej ťarchu. Z uvedeného vyplýva, že nie je správne tvrdenie žalobcu, že ona si svojvoľne určila dobu trvania nájmu, ale bol to práve žalobca, ktorý si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. V tejto súvislosti poukázala na súdne rozhodnutie v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/4/2022, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/34/2022-171 zo dňa 21.7.2022.

Náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume 20.1.2023 nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Z ustálenej súdnej praxe taktiež vyplýva, že je vylúčené a nevhodné, aby v situácii, keď dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla, boli aj naďalej za účelné považované náklady na prenájom náhradného vozidla. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodený si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu. V súvislosti s uvedeným poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.2.2018, ktorý sa zaoberal otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb.

Uviedla, že ako poisťovateľ nahrádza iba nároky, ktoré boli spôsobené v dôsledku protiprávneho konania jej klienta, a nie nároky, ktoré vznikli protiprávnym konaním iných osôb, aj keď vznikli v nadväznosti na škodovú udalosť spôsobenú jej klientom. Príčinná súvislosť medzi škodou, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku neoprávneného uplatnenia zádržného práva autoservisu a protiprávnym konaním jej klienta (škodovou udalosťou), nie je daná. Spolu s jej klientom zodpovedajú len za škodu (nájom vozidla) do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla. Za následnú škodu (nájom vozidla po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla) už nezodpovedajú, nakoľko v tomto prípade absentuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním jej klienta a vzniknutou škodou (nájomom nad rámec dôvodnosti a účelnosti, t. j. po odstránení následkov protiprávneho konania klienta žalovaného (po vykonaní opravy).

V súvislosti s prezentovanou „obvyklou obchodnou praxou autoservisov“ uviedla, že činnosťou, ktorú vykonávajú autoservisy po oprave poškodených motorových vozidiel, sa nezaobera, nie je to ani v jej kompetencii a nesúvisí to s jej činnosťou. Mala za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu poskytla plnenie, t. j. dobu po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu.

V ďalšom namietala priznanie nároku na úrok z omeškania tvrdiac, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči žalovanému je potrebné posúdiť podľa zákona č. 381/2001 Z.z., nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Citujúc ustanovenia § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. uviedla, že právny predchodca žalobcu si u nej uplatnil nárok na náhradu škody dňa 27.1.2023. Dňa 21.2.2023 poskytla žalobcovi v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. vysvetlenie, z akého dôvodu znížila poistné plnenie, t.j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Šetrenie ukončila dňa 20.2.2023 a vyplatil poistné plnenie vo výške 1.020,- Eur dňa 23.2.2023, čím dodržala aj zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohla dostať do omeškania s plnením svojho záväzku. Keďže si svoju povinnosť splnila, nie je povinná poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. po spojke „alebo“). V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol.

4.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34.

Argumentoval tým, že deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa jeho názoru daný ním uplatnený nárok voči žalovanej na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise.

Mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného predmetným nálezom Ústavného súdu SR. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje

autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovanej), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom završenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne.

Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednosť vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla.

Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, i obdobných sporov, ktorými sú jednak existencia povinného zmluvného poistenia, či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. Poškodený totiž nemôže užívať svoje opravované vozidlo, ktoré bol nútený dať do opravy autoservisu pre spôsobenie škody na ňom poistencom žalovanej, po celú dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise, ak táto doba nebola ovplyvnená porušením povinností zo strany poškodeného.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovanej, keď medzi žalovanou a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, doručení ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu škodcu, poškodený by nemusel nechať svoje vozidlo opraviť v autoservise, v zmysle ust. § 47 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. si poškodený nemôže poškodené auto len tak opraviť doma, s čím sú dokonca spojené pokuty, a to od 1.000,- EUR do 10.000,- EUR.

Záväzkový vzťah s poisťovňou je držiteľom motorových vozidiel vnútený zákonom. Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poistencom, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stáva „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu.

Vydanie opraveného vozidla až doručení krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie (predmetná dohoda by jednoznačne vyplynula zo zmluvy uzavretej medzi autoservisom a žalovanou, na ktorej predloženie žalobca navrhol súdu vyzvať autoservis v podaní zo dňa 25.08.2023). Zo strany autoservisu tak nejde o uplatnenie zádržného práva, ktoré žalovaná vyhodnocuje ako neoprávnené, a to dokonca s dopadom na príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konaním poistenca žalovanej. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovanej a inštrukcií poisťovne. V tejto súvislosti poukazujeme na ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku, ktoré podľa nášho názoru vylučujú tvrdené neoprávnené konanie autoservisu.

Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla.

Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním.

Pokiaľ žalovaná poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky, tento sa zaoberal absolútne odlišným skutkovým stavom (išlo o konanie spoločnosti v súčinnosti s autoservisom, ktorého výsledkom bola fiktívna pohľadávka, kedy došlo k „umelému“ navyšovaniu reálnych nákladov na vykonanie opravy a následné vymáhanie tejto vytvorenej pohľadávky od poisťovne, a to bez sledovania uspokojenia nároku poškodeného na náhradu škody, ale s cieľom nadobudnutia vlastného majetkového prospechu) a nemožno ho vzťahovať na podnikanie žalobcu, ktoré má podľa názoru žalovanej zrejme predstavovať parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

V nadväznosti na uvedené uviedol, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie ako je nevyhnutné. V rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovanej. S užívaním požičaného vozidla sú spojené viaceré povinnosti, medzi nimi i povinnosť nahradiť škodu autopožičovní, ktorej sa v prípade vedenia motorových vozidiel nie vždy dá predísť, čo by náklady poškodeného spojené s dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej si náhradné vozidlo prenajal, jednoznačne niekoľkonásobne navýšilo.

K namietanému postupu súdu prvej inštancie zo strany žalovanej pri priznávaní úrokov z omeškania uviedol, že nevidí jediný relevantný dôvod, pre ktorý by sa súd prvej inštancie mal odchyliť od právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 214/2020 a II. ÚS 215/2020 (správne ide o senát III. ÚS, nie II. ÚS – poznámka odvolacieho súdu).

5.

Žalovaná v replike zotrvávajúc na svojej argumentácii uvedenej v odvolaní uviedla, že, že aj v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 sa uvádza, že účelné je zapožičanie náhradného vozidla len do doby ukončenia opravy.

Vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu uviedla, že v prípade nároku na náhradu škody za opravu titulom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu vystupujú 3 záväzkové vzťahy, ktorými sú záväzkový vzťah medzi ňou ako poisťovňou a škodcom ako poisteným na základe zmluvy o poistení, záväzkový vzťah medzi ňou a zmluvným autoservisom na základe zmluvy o spolupráci a záväzkový vzťah medzi poškodeným a autoservisom na základe zmluvy o oprave. Žalobca sa však snaží stotožniť zmluvný vzťah medzi ňou a autoservisom so zmluvným vzťahom medzi poškodeným a autoservisom, ktorý je nezávislým vzťahom od ostatných uvedených vzťahov. Zároveň nie je možné stotožňovať zodpovednostný vzťah medzi škodcom (poisteným) a poškodeným so zodpovednostným vzťahom, ktorý môže vzniknúť medzi poškodeným a autoservisom, ktorý môže spôsobiť poškodenými škodu napr. neodbornou opravou alebo (ako v tomto prípade) neoprávneným uplatnením zádržného práva k opravovanému motorovému vozidlu. Poškodený má vždy možnosť vybrať si akýkoľvek autoservis, ktorý uzná za vhodné, nie je povinný vybrať si jej zmluvný servis. Vo vzťahu medzi poškodeným a autoservisom vystupuje ako tretí subjekt, ktorý plní namiesto poškodeného. Aj oznámenie o poistnom plnení za opravu je adresované poškodenému a nie autoservisu. Inak do vzťahu medzi poškodeným a autoservisom nevstupuje a preto nie je ani zodpovedná za konanie autoservisu voči jej klientovi (poškodenému).

6.

Žalobca v duplike zotrval na ním uvedenej argumentácii, nakoľko jej opodstatnenosť a správnosť potvrdzujú i aktuálne rozsudky Krajského súdu v Žiline: sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023-112 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 14Cob/89/2022 zo dňa 26.01.2023.

7.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správny skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil.

9.

V súdnej veci bola podstata odvolacej argumentácie žalovanej strany založená na názore, podľa ktorého prenájom náhradného motorového vozidla je nutný a účelný a tým aj dôvodný len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla. Zároveň žalovaná namietala aj nárok žalobcu na priznanie zákonného úroku z omeškania.

10.

Vyššie prezentovanému názoru nemožno priznať relevanciu, nakoľko ako je odvolateľke známe, je v rozpore s už ustálenou rozhodovacou praxou, ktorá vychádza aj z rozhodnutí najvyššej súdnej autority.

11.

Ústavný súd SR už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024, I. ÚS 291/2025). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa Ústavný súd SR vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) Ústavný súd SR akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

12.

Ústavný súd SR jednoznačne judikoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

13.

Z vyššie uvedeného rezultuje jednoznačný záver, že nájom náhradného motorového vozidla je účelný až do dňa doručenia tzv. krycieho listu vystaveného žalovanou poisťovňou.

14.

V súdnej veci bola oprava poškodeného vozidla ukončená dňa 20.1.2023 (piatok), kedy autoservis vystavil aj faktúru a zaslal žalovanej poisťovni. Žalovaná v oznámení o poistnom plnení, t.j. v krycom liste zo dňa 24.1.2023 (utorok) oznámila, že dňa 23.1.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti. Žalovaná nijako nevysvetlila, prečo k vystaveniu krycieho listu došlo až dňa 24.1.2023 a nie skôr, t.j. už dňa 23.1.2023, kedy šetrenie poistnej udalosti ukončila. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na nájomné za celú dobu nájmu náhradného vozidla, t.j. až do vydania opraveného vozidla autoservisom bezodkladne po tom, čo bol autoservisu doručený tzv. krycí list vystavený žalovanou.

15.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku týkajúcu sa nároku žalobcu na zákonné úroky z omeškania. K meritornej problematike tvoriacej predmet napadnutého konania už Ústavný súd SR zaujal stanovisko v nálezoch č. k. III. ÚS 309/2020 zo 14. októbra 2021, č. k. III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021, č. k. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 a č. k. II. ÚS 263/2022 zo 7. septembra 2022, z ktorých v podstatnom vyplýva, že ak poškodený žaluje priamo poisťovňu, na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody, s tým rozdielom oproti všeobecnej úprave, že na úrok z omeškania nemá poškodený nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu. Tým však nemá byť dotknutý rozsah poisťného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie prešetrenia poisťnej udalosti a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona č. 381/2001 Z.z. má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

16.

Rovnaký právny názor bol aprobovaný aj Najvyšším súdom SR, ktorý sa výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. opakovane zaoberal v skorších rozhodnutiach č. k. 1 Cdo 225/2021 z 27. apríla 2022, č. k. 2 Cdo 306/2021 z 25. apríla 2022, č. k. 4 Cdo 99/2022 z 20. júla 2022, č. k. 4 Cdo 146/2022 zo 14. decembra 2022 a č. k. 1 Cdo 13/2022 z 28. februára 2022, pričom konajúce senáty dospeli k záveru, že „poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo“.

17.

Okrem toho Ústavný súd SR v náleze č. k. II. ÚS 263/2022 zo 7. septembra 2022 konštatoval aj povinnosť aplikácie eurokonformného výkladu s ohľadom na smernicu Rady 2009/103/ES, ktorý jednoznačne ukladá povinnosť zaviesť takú úpravu, ktorá bude zahŕňať aj úroky z omeškania s plnením (peňažnej) náhrady škody, čo je plne aplikovateľné aj na prejednanú vec. V náleze Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 214/2020-29 zo 14. októbra 2021 už Ústavný súd SR vyslovil, že európsky zákonodarca chcel dosiahnuť zefektívnenie vyplácania poisťného plnenia poškodeným tým, že sa má poisťiteľom uložiť povinnosť včas realizovať príslušné šetrenie, a v prípade, že sa zistí jeho opodstatnenie, poskytnúť poisťné plnenie, keďže nereagovanie na žiadosť poškodeného o náhradu škody má byť primerane, účinne a systematicky sankcionované a nad rámec štandardného poisťného plnenia sa má v prípade porušenia tejto povinnosti dostať poškodenej osobe aj osobitných úrokov.

18.

Odvolací súd akcentuje, že opačný výklad by sa dostal do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy ako i eurokomfortným výkladom dotknutých ustanovení vo svetle smernice Rady 2009/103/ES.

19.

Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (napr. uznesenia sp.zn. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 342/2010).

20.

Len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom

všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

21.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

22.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. Mária Kašíková
predsedníčka senátu

Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

Mgr. František Dulačka

člen senátu

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu

(sudkyňa spravodajkyňa)